

מרא דשמעתתא זו של הדרשה בשמות העיירות, "כל שיש לו קנאה על חבירו ודומם שוכן עדי עד עושה לו דין" הוא "רב גביהה מבי ארגיזא". ממה שלא מצינו שם האמורא הזה בשום מקום אחר, יש לנו לדרוש את שמו בקשר לשמועה זו^ט.

לפי מה שנתבאר יש לומר ששם המקום ארגיזא נופל על לשון רוגז, רב גביהה מלשון הגבהה והתרוממות. הוא בצדקתו היה נאה דורש ונאה מקיים, להגביה את הדעת כדי לבטל רגשי רוגז כעס וקנאה שיש לו על חבירו.

בדרך נלך להוסיף עוד ולדרוש במה שרב הונא בר נתן אמר מימרא זו לרב אשי. ועל פי מה שמצינו (קידושין עב ב) "אמימר שרא ליה לרב הונא בר נתן למינסב איתתא מחוזייתא. אמר ליה רב אשי: מאי דעתך, דאמר רב יהודה אמר שמואל... והא בי רב כהנא לא מתני הכי, ובי רב פפא לא מתני הכי, ובי רב זביד

לא מתני הכי" וכו'. רואים מעובדא זו שרב אשי בא לפסול את האשה שנשא רב הונא בר נתן.

הבה ונתאר לעצמינו באנשים פשוטים, אם אחד יגש לחברו ויאמר לו דע לך כי האשה אשר עמך היא פסולה לבא בקהל על פי דין תורה - הלה אף פעם לא ימחול לו על העלבון הנורא הזה, שהעיו להוציא עליו ועל בניו לעז של פסול ופגם משפחה! ואף ימצא לכך סמוכין בהלכה מפורשת (אור"ח תרו א): "אם הוציא עליו שם רע אינו צריך למחול לו".

אך לא כן עשו חכמינו הקדושים, שבמדותיהם התרומיות נתעלו מכל שמץ דשימצא של הקפדה ונטירת שנאה. לכן ראויים הדברים למי שאמרם, שדוקא רב הונא בר נתן (הנעלב) השמיע בפני רב אשי (העולב כביכול) מימרא זו של רב גביהה מבי ארגיזא.



ט. וראה מהר"ץ חיות (ב"מ כה א) בנוגע לשם האמורא ר' יצחק מגדלאה: "הרבה אמוראים אם לא נזכרו דבריהם בבית המדרש רק בהלכה אחת (כמו שם שאמר: 'והוא שעשוין כמגדלין'), היו מכנים שמם בבית המדרש בתואר שם הלכה הזאת", עיין שם שהביא כמה דוגמאות בזה.

י. וראה מג"א שם שמסיים: "ומכל מקום מדת ענוה למחול".